

Dr. Hermann Egyed István munkássága

Hermann Egyed István 1895. február 17 - én Bátaszék született és 1970. március 22 - én halt meg. Középiskoláit Szekszárdon és Pécssett végezte, a ciszterci rend pécsi gimnáziumában érettségizett 1914-ben , ez után Jászón belépett a premontrei szerzetesrendbe. Az újoncév kitöltése után az innsbrucki teológiai akadémián tanult (1915–1920). Pappá szentelték 1918. szeptember 30-án. Innsbruckban hittudományi doktori oklevelet kap (1921), a bp.-i Pázmány Péter Tudományegyetemen német–történelem szakos középiskolai tanári és bölcsészdoktori oklevelet (1929) valamint a katolikus egyház története Magyarországon a török felszabadító háborúktól napjainkig tárgykörben magántanári képesítést szerzett (1933). 1940-42-ig tábori lelkész, a szegedi egyetemen tanszékvezető tanár, a bölcsészeti kar dékánja majd helyettes rektora. 1949-ben eltávolították az egyetemről és a veszprémi egyházmegye püspöki levéltárának kezelésével bízták meg. 1965-től haláláig Bátaszéken élt, és amíg ereje engedte egyházi tevékenységet folytatott.

Dr. Hermann Egyed István 1992-ben posztumusz díszpolgári címet kapott Bátaszéktől kiemelkedő tudományos munkássága, egyháztörténeti, ezen belül a bátaszéki Ciszterci apátságról szóló könyvei elismeréseként. Bátaszéken élt és tevékenykedett, a helyi köztemetőben nyugszik. Sírját a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság védetté nyilvánította (2007-ben). Nagy egyháztörténeti monográfiája (A katolikus egyház története Magyarországon 1914-ig) csak halála után jelenhetett meg (Adriányi Gábor gondozásában, Münchenben, 1973-ban). Születésének 100. évfordulóján emlékkonferenciát rendeztek tiszteletére Bátaszéken, 1995. máj. 20-án, s a tudományos ülés után emléktábláját is felavatták. Az 1990-es években önéletrajza és néhány tudományos dolgozata is megjelent a bátaszéki gimnázium gondozásában.

